Excursieprogramma 2017

Voor alle excursies geldt:

- ***Geef je minstens 2 weken voor de excursie op, tenzij anders is vermeld.***
- ***Opgaven altijd naar Gerrie Slütter, e-mail: blauwepauw@hotmail.com***
- ***Wijzigingen en nadere bijzonderheden worden op de website en per mail kenbaar gemaakt.***
- ***Deelnemers aan excursies, waarvoor opgave vereist is, ontvangen altijd nader bericht.***
- ***Geef bij excursies buiten Berkelland altijd op of je eventueel wilt rijden.***

De belangstelling voor de georganiseerde excursies is al geruime tijd gering. Meerdere malen ging een excursie daardoor niet door. Daarom is er voor het komend half jaar een beperkt programma gemaakt.

Zondag 7 mei 2017
Needse Achterveld

Verzamelen om 06:00 uur bij de parkeerplaats aan de Visschemorsdijk 24, bij Rietmolen, net over de Buurserbeek, links.

Dit is de jaarlijkse publieks-excursie, die ook in de pers zal worden aangekondigd.

Grote bonte specht
Foto: Willy Smeenk

Voor deze excursie kan iedereen zich opgeven via info@vogelwerkgroepberkelland.nl of bellen naar 06-20918162 (inspreken voicemail).

Opgave is niet noodzakelijk.

Zaterdag 20 mei 2017: 24 (17-) uurstelling

LET OP: Dit een excursie op de fiets! Jeugdleden zijn ook welkom. Opgave is verplicht

We starten om 5 uur op het Zwikkelaarsplein in Eibergen. In de ochtend wordt er onderweg gepauzeerd en is er tijd om je eigen meegebrachte eten en drinken te nuttigen.

De lunch is om 12.00 uur bij Henk Leever, Oude Eibergseweg 13 in Haarlo. In de avond wordt er gezamenlijk gegeten bij een restaurant. Die kosten zijn voor eigen rekening.

Je kunt ook een gedeelte van de dag meedoen, bijvoorbeeld voor of na de lunch gaan meefietsen.

Je kunt je opgeven bij Marina Pruijsers
074- 349 46 60 of rmwa.pruijsers@planet.nl

Ledenavonden 2017 aanvang avonden 19.30 uur *(data en onderwerpen onder voorbehoud)*

Maandag 8 mei 2017
Locatie: Nahuis Beltrum, Meenweg 4

Onderwerpen:
Bijzondere waarnemingen
24-uurstelling in mei
Voortgang BMP tellingen
Vogelzang van de late zomergasten

Maandag 2 oktober 2017
Locatie: Melktap Borculo

Onderwerpen:
Bijzondere waarnemingen
Eurobirdwatchday Trektelpost Havelandweg op zaterdag 7oktober.
Verslag roofvogelbroedseizoen 2017 in Berkelland door de projectgroep roofvogels.
Voorlopig verslag uilenbroedseizoen 2017
Planning waterwildtellingen.
Demonstratie vogeltrek-roepjes

Maandag 27 november 2017
Locatie: De Huve Eibergen

Onderwerpen:
Bijzondere waarnemingen.
Slaapplaatstellingen (Aalscholver, Kauw/Roeken)
Bos-/Steenuiltelling: In komende winter / voorjaar nog Bos- en Steenuiltellingen?
PTT-tellingen (tussen 15 dec en 1 januari)

Paartje Goudvinken
Foto: Hans Willigenburg

‘t Zwaalfje

Nieuwsbrief Vogelwerkgroep Berkelland

Borculo - Eibergen - Neede - Ruurlo

Kramsvogel
Foto: Jos Korenromp

voorjaar 2017, jaargang 6, nummer 1

In dit nummer onder meer aandacht voor:

In memoriam: Gerrit Ordelman
pagina 8 en 9

Het jaar van de Koekoek
pagina 11

Grote Karekiet in Berkelland
pagina 13

Peter van Straaten 1935-2016

Waar vindt u ons op internet

Meer informatie, verslagen van inventarisaties, excursies, een overzicht van werkgroepen etc., vindt u op onze website:

www.vogelwerkgroepberkelland.nl

Voor waarnemingen in de gemeente Berkelland: kijk op de website:

www.vwgberkelland.waarneming.nl

Bestuur Vogelwerkgroep Berkelland

Voorzitter

Henk Leever, Oude Eibergseweg 13, 7273 PJ Haarlo

tel: 0545-261531 **henkenjantine@hotmail.com**

Secretaris

Sonja Grooters, Patrijsstraat 111, 7161 JM Neede

tel: 0545 - 292 582 **sonjaenhans@hotmail.com**

Penningmeester

Ben Stegeman, Warmelinkshof 4, 7271 KM Borculo

tel: 0545-274321 **bennie.stegeman@kpnmail.nl**

Bankrekening: NL48RBRB.0**85.01.05.714 t.n.v.**

VWG Berkelland te Ruurlo

Lid

Marjon Hoen, Kieftendijk 3, 7161 RL Neede

tel: 0545-291525 **info@marjonhoen.nl**

vacature

Algemeen mail-adres

E-mail: **info@vogelwerkgroepberkelland.nl**

De redactie van deze uitgave is verzorgd door
Cees van Beinum, Luuk de Haan
Marjon Hoen en Jos Korenromp

Buizerd foto gemaakt langs de Bolksbeek bij de Giffelerbrug door Benno Stortelder

Inhoudsopgave

Van de voorzitter *Henk Leever* 3
De Kneu *Gerrit Huurneman* 4
Big Year 2016 *Jaap de Jong* 5
Kennismaking in vogelvlucht *Jan Willem Schokkin* 6
Jaaroverzicht Waarneming.nl *Jaap de Jong* 7
In memoriam Gerrit Ordelman *Sonja Grooters* 8
Nuon plaatst nieuwe zitplaats voor zwaluwen *Jos Korenromp* 9
Kramsvogels, gezellige wintergasten *Jos Korenromp* 10
Excursie 2016 Oostvaardersplassen *Robert Nijhuis* 12
Grote Karekiet brengt vogelaars in Berkelland in verrukking *Cees van Beinum* 13
Het jaar van de Koekoek *Sovon en Vogelbescherming* 14
Van het bestuur *Ben Stegeman* 14
Diverse activiteiten *Marjon Hoen* 15
Data van ledenavonden en excursieprogramma 16

Van de voorzitter

Voorjaar 2017

Elk voorjaar is weer anders en ik betrap me er dit jaar op, dat ik wat minder vrolijk ben. Komt dat omdat we weer worden bestookt met allerlei beloftes van politieke partijen, die dingen naar de gunst van de kiezer, of is er een andere reden? En opeens wist ik het. Minder vrolijk zijn komt omdat ik een vrolijke noot mis of beter gezegd enkele vrolijke noten mis: het lied van de Wulp! Elk jaar rond eind februari hoor ik de vrolijk klinkende jodelende roep van de Wulp achter mijn huis. En nu? Niks, nada.

Wulp
Foto: Ad Postma

Ja, gelukkig hoor ik nog baltsende Kieviten en ook als het donker is gaan ze gewoon door, zeker nu het volle maan is. En ook de Steenuil en Bosuil roepen dan, dus niks om je te beklagen. Maar toch. De Wulp is toch een vrolijke lentebode en daar kan voor mij geen sneeuwklokje, krokus of lammetje tegenop.

Ook de paartjes Grauwe Ganzen en Nijlganzen, die zich vormen bieden weinig troost, hoewel ook die soorten het bekijken waard zijn. Neen, het is toch het gemis van die prachtige jodelende klanken, die zo kenmerkend zijn als voorbode van de lente. Die zijn er dus nu niet en dat is jammer. Maar wat niet is kan komen. Misschien morgen wel of anders overmorgen. Dan weet ik ook dat ik daar naar heb uitgekeken en bij het horen van de klanken van de Wulp mijn voorjaar niet meer stuk kan. En daarna al die andere soorten die weer terug komen en waar we weer enthousiast van worden. Daar kijk ik naar uit in het voorjaar.

Henk Leever

De Kneu (Carduelis Cannabina)

Ongeveer 100 jaar geleden waren grote delen van Nederland begroeid met uitgestrekte heidevelden. Er was een groep bewoners die daarop een karig bestaan probeerde op te bouwen, wat bepaald niet gemakkelijk ging. Er werd in die tijd nauwelijks enige beschaving verwacht van de plaggenhutters of heikneuters, zoals ze genoemd werden. Inmiddels is nu de heide grotendeels verdwenen, maar de naam heikneuter bleef bestaan en betekent nu zoveel als boerenpummel.

Foto: Willie Smeenk

De Kneu waar ik het over wil hebben wordt ook wel Robijntje genoemd, en in Twente Tukker, niet verwonderlijk voor die streek. Het mannetje heeft een rood voorhoofd en bovenborst. Dit is pas echt duidelijk te zien in het voorjaar als de veren al wat afgesleten zijn. De rug en de mantel zijn kaneelkleurig bruin. De staart is gevorkt en donkerbruin met witte buitenste veerranden, evenals de buitenste slagpennen in de vleugels. De borst heeft wat donkere lengtestrepen, en het vrouwtje mist het rood. Tijdens de wintermaanden is het rood van het mannetje bijna helemaal verdwenen. De Kneu kan men overal aantreffen en is dan ook een algemene broedvogel in ons land. Met name is hij aanwezig in laag Nederland in tuinen, parken, landgoederen en heidevelden.

Ook in parkachtig landschap, op kerkhoven, op jonge aanplantingen op de hogere zandgronden, maar evengoed in de duinen kan men de vogel veelvuldig aantreffen. Ik denk zelfs dat als men Kneutjes wil zien, je het beste kunt zoeken op deze laatste plek. Onze laatste vakantie in Rockanje op Voorne-Putten leverde tientallen exemplaren op. Ook langs het Haringvliet waren vele groepen Kneuen te zien op de vele daar aanwezige onkruidplanten. Het is met vogels soms een vreemde zaak, dan zijn er tijden dat je ze weinig ziet en ineens zijn ze weer volop waar te nemen. Zo was ook hier bijna het gehele voorjaar en zomer geen Kneu te zien, en in het zuidwesten van het land zag je ze dagelijks. Zie je ze niet dan hoor je wel hun geknutter.

De Kneu behoort ondanks zijn afname nog steeds tot een van de meest verspreide broedvogels van ons land. In enkele grote gebieden ontbreekt hij in de centra en in de grote aaneengesloten weidegebieden.

Foto: Willie Smeenk

Broedcyclus

De Kneu broedt laag in de struiken en graag in niet te hoge coniferen, duindoorns, en groenblijvende struiken. Het nest is gemaakt van fijne takjes, droge grassprieten en mos en bekleed met pluisjes, haren en veertjes. Het vrouwtje bouwt het nest terwijl het mannetje haar begeleidt onder het geroep van knut-knut-knut. Het paringsritueel bestaat uit kwiek gefladder van het mannetje voor het vrouwtje, terwijl hij onophoudelijk zingt. Het mannetje heeft een lieflijke zang. Hij zoekt ook de nestplaats uit maar of het vrouwtje op dit verzoek ingaat blijft de vraag. Wat ik wel zag aan het Haringvliet was dat als er een mannetje wegdook tussen de onkruiden het vrouwtje dan volgde en beiden aan het oog onttrokken waren.

Het aantal eieren schommelt tussen de 4-6 stuks, die bleek lichtblauw met roodbruine vlekjes gespikkeld zijn. Er wordt 12 tot 14 dagen gebroed, voornamelijk door het vrouwtje. Als het vrouwtje op voedselzoektocht gaat dan vliegt het mannetje met haar mee onder het geroep van tuk-tuk-tuk. Zijn er jongen dan voert het mannetje het vrouwtje op het nest. Zij geeft het dan door aan de jongen. Zijn de jongen uitgevlogen dan verzorgen beide ouders nog een paar weken de jongen tot het vrouwtje met een nieuw nest begint. Het mannetje voert de jongen nog een week door tot de vogels geheel zelfstandig zijn. Het vrouwtje zit dan al weer op eieren te broeden en de gehele cyclus begint weer van voren af aan. Er kan dan nog een derde broedsel volgen, zelfs in dezelfde nestboom of struik.

Achteruitgang

Kneuen trekken na het broedseizoen weg naar het zuiden, de vogels die men hier nog aantreft tijdens de winter zijn vogels uit noordelijker streken. De vogels verblijven graag op braakliggende terreinen waar het onkruid welig tiert, maar juist deze gebiedjes verdwijnen in hoog tempo zodat de vogels daar sterk onder te lijden hebben. Op deze braakliggende terreinen komt de Sperwer dagelijks even kijken of er ook voor hem nog wat te eten is. Ook voor het opgroeien van de jongen hebben de oudervogels onkruidzaden nodig. De Kneu gaat behoorlijk achteruit in aantal. We moeten maar wachten tot de volgende Vogelatlas uit is om te kijken of er maatregelen getroffen moeten worden.

Gerrit Huurneman

Roodnekwinterkoning

Tijgerroerdomp

Swainsong Toekan

BigYear 2016

Het afgelopen jaar was ik, nog voor ik het zelf goed en wel in de gaten had bezig met een Big Year. Wat een BigYear is? Een BigYear is ongeveer hetzelfde als de 24-uurs telling die jaarlijks door onze vereniging wordt georganiseerd. Het doel is zoveel mogelijk vogelsoorten waar te nemen in een van te voren bepaald tijdsbestek in een eveneens van te voren bepaald gebied, in dit geval binnen het werkgebied van onze vogelwerkgroep. Bij een tijdsbestek van 24 uur wordt het dan een BigDay en bij een tijdsbestek van één kalenderjaar noemen we dat een BigYear.

Wat is het nut van zoiets, zult u zich afvragen? Tja, daar kunnen we kort over zijn: geen! Het heeft natuurlijk geen enkel nut, behalve dan dat het leuk is om te doen en het 'dwingt' je ook een beetje om veel op pad te gaan en het liefst naar zoveel mogelijk verschillende biotopen om de kans op nieuwe soorten zo groot mogelijk te maken.

De inspiratie hiervoor kwam bij mij uiteindelijk van de poging van Arjan Dwarshuis om in 2016 het wereldrecord te verbreken. Een geslaagde poging! Arjan zag 6833 verschillende soorten vogels over de gehele wereld in 2016!! (De complete lijst: http://world.observation.org/arjan.php) Een waanzinnige hoeveelheid als je nagaat dat er wereldwijd ongeveer 10.000 verschillende soorten vogels bestaan! Het vorige record stond op naam van Noah Strycker, een Amerikaan die in 2015 een poging deed. Hij zag toen 6042 soorten vogels.

In Nederland zijn door alle jaren heen ruim 500 vogelsoorten gezien, een groot gedeelte daarvan bestaat uit dwaalgasten, b.v. jonge vogels die het spoor bijster zijn geworden, verdwalen en dan uiteindelijk in Nederland belanden. Jaarlijks worden in Nederland zo'n 350 verschillende soorten gemeld.

Zoveel krijgen we er in ons werkgebied natuurlijk niet te zien. Wij kunnen jaarlijks een kleine 180 soorten te zien krijgen. Een groot gedeelte daarvan zijn de algemene en vrij algemene soorten, maar daarnaast is er ook een aantal zeldzame en soms zeer zeldzame soorten te zien.

Dat aantal is door een enkel persoon niet bereikbaar, want bv een aantal van de waargenomen soorten is maar slechts kort ter plaatse en je kunt daarbij ook maar op één plek tegelijk zijn! Bovendien is het natuurlijk geen fulltime bezigheid, je doet dit er gewoon een beetje bij…

Desalniettemin kon ik vorig jaar 162 soorten optekenen. Naast alle algemene en vrij algemene soorten zag ik nog 13 zeldzame en 3 zeer zeldzame soorten. (De complete lijst: http://vwgberkelland.waarneming.nl/user/lifelist/49780?jaar=2016&local_list=0)

Om me een beetje scherp te houden daag ik hierbij iedereen uit mijn record te verbeteren!

De eerste persoon die meer dan 162 vogelsoorten in één kalenderjaar in ons werkgebied waarneemt krijgt van mij een mooie fles wijn!!

Jaap de Jong

Foto`s zijn gemaakt in Costa Rica door Willy Smeenk

Kennismaking in vogelvlucht

In deze rubriek vertellen leden van de Vogelwerkgroep Berkelland door middel van een aantal vragen wie ze zijn en waarom ze vogels in hun hart hebben gesloten. Naast het beantwoorden van de vragen mogen er natuurlijk ook bijzondere foto`s meegezonden worden!

1 Stel je zelf even kort voor: naam, werk, waar woon je, etc?
Hallo, ik ben Jan Willem Schokkin. Ik ben 19 jaar en ik woon in Eibergen. Ik werk bij de AH in Eibergen. Aankomend jaar wil ik Bos- en Natuurbeheer gaan studeren in Wageningen. De passie voor vogels is al op jonge leeftijd ontstaan door mijn opa. Hij had namelijk een wei met allerlei soorten hoenders en watervogels waar ik graag heen ging en me uren kon vermaken. Ook nam hij mij vaak mee om vogels te kijken.

2 Wat is het meest grappige wat je hebt meegemaakt tijdens het vogelen?
Een paar jaar terug tijdens de tuinvogeltelling vloog er ineens een Sperwer door de tuin die een Turkse Tortel ving, daarna heb ik geen enkele vogel meer geteld.

3 Wat is de meest bijzondere vogel die je ooit hebt waargenomen?
In 2014 ben ik op vakantie geweest naar Noorwegen. Hier heb ik ook het onder vogelaars bekende eiland Runde bezocht waar veel bijzondere zeevogels voorkomen en broeden. Ik heb hier de Papegaaiduiker voor het eerst waargenomen. Als je 's avonds rond een uur of tien vanaf de camping naar de hoge kant van het eiland wandelde, dan kon je de Papegaaiduikers waarnemen. Deze kwamen dan van zee gevlogen om hun jongen te voeden en landden soms op nog geen meter voor je.

4 Wat is je lievelingsvogel en waarom?
De Keep. Kepen vind ik bijzondere vogels om 's winters op de voederplaats te zien. Het mannetje heeft dan wel een wat minder fraaie kopkleur, maar alsnog vind ik het een mooie verschijning. Helaas zie ik ze niet iedere winter in onze tuin.

5 Heb je een gebied waar je het liefst naar toe gaat om vogels te spotten?
Ik ga graag naar het Goor in Aalten om vogels te spotten. Hier heb je veel kans om vogels zoals de Wielewaal en de Nachtegaal te spotten, dan wel te horen.

6 Welke vogel heeft volgens jou het mooiste geluid, en waarom vind je dat?
De Heggenmus, die heeft een mooie heldere zang.

7 Heb je naast het vogelen nog andere hobby's, en zo ja welke?
Naast het vogelen houd en kweek ik ook nog vogels zoals Kanaries en Mozambique Sijzen. Ook speel ik piano en doe ik aan geocaching.

8 Wil je nog iets anders kwijt in het 't Zwaalfje?
Het lijkt me leuk om een keer mee te gaan met de vogelwerkgroep en misschien wel lid te worden.

9 Welke vraag wil je uit het lijstje halen en welke komt daarvoor in de plaats?
Vraag 8: Wil je nog iets anders kwijt in het 't Zwaalfje? Daarvoor in de plaats komt de vraag: Welke vogel heb je altijd al eens willen spotten?

10 Aan wie geef je de vlucht voor de volgende keer door?
Cees van Beinum

Papagaaiduikers
Foto: Jan Willem Schokkin

Jaaroverzicht Waarneming.nl in Berkelland 2016

Via http://vwgberkelland.waarneming.nl zijn allerlei leuke gegevens op te vragen over de waarnemingen in 2016. Nog niet eerder werden er zoveel zeldzame en zeer zeldzame soorten in één jaar in het werkgebied van onze vogelwerkgroep waargenomen: maar liefst 32 stuks!

	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Totaal aantal soorten	154	177	171	176	180	171	178	181
Waarvan zeldzame soorten	10	25	19	24	26	22	25	28
En zeer zeldzame soorten	1	2	-	1	4	1	1	4
Aantal nieuwe soorten	3	11	5	4	4	3	1	4

Aantallen binnen het werkgebied van de Vogelwerkgroep Berkelland
Bron: *http://vwgberkelland.waarneming.nl*

Ook werden er 4 nieuwe soorten gemeld: **Steltstrandloper**, Temmincks Strandloper, **Kleine Strandloper** en **Grote Karekiet**. Het totaal aantal waargenomen soorten in ons werkgebied kwam daarmee op 219.

Aangezien de indeling naar voorkomen (algemeen, vrij algemeen, zeldzaam en zeer zeldzaam) nog wel eens aangepast wordt – bv een Middelste Bonte Specht was een paar jaar geleden nog een zeldzaamheid, tegenwoordig vrij algemeen – en er ook met enige regelmaat archieven in waarneming.nl ingevoerd worden kunnen de aantallen van jaar tot jaar nog wel eens wat verschillen.

Wat ook opvalt is het aantal nieuwe soorten voor 2010, dat wat aan de hoge kant is, waarschijnlijk, of eigenlijk wel zeker een inhaalslag als gevolg van de opkomst van waarneming.nl, met name te zien aan het relatief lage aantal waargenomen soorten (154) in het jaar ervoor, dat de jaren daarna steeds rond 175 tot 180 schommelde.

De klapper in 2016 was natuurlijk de **Steltstrandloper**, een Amerikaanse soort die bij hoge uitzondering – dit was de 4de vogel ooit – Nederland bezoekt. Deze trok vogelaars uit heel Nederland en zelfs daarbuiten. Zeldzaamheden van dit kaliber worden beoordeeld door de CDNA, wat staat voor Commissie Dwaalgasten Nederlandse Avifauna. Deze commissie bepaalt of de waarneming al dan niet geaccepteerd wordt. De enige andere waarneming van een CDNA-soort in ons werkgebied betreft de **Alpenheggenmus** in 2009. Beide overigens door de CDNA geaccepteerd.

Temmincks Strandloper en **Kleine Strandloper**, beide voor onze regio erg leuke soorten, met name de **Kleine Strandloper** zeer bijzonder, waren min of meer 'bijvangsten' van de **Steltstrandloper**.

Zeldzaamheden zijn meestal maar kort te bewonderen, hooguit een paar dagen, maar vaak slechts voorbehouden aan één persoon – de **Grote Karekiet** vormde daarop echter een mooie uitzondering. Deze bleef in totaal 6 weken hangen: een territorium werd bezet bij de Avinkstuw in Haarlo. Het biotoop aldaar is echter niet geschikt voor een serieus broedgeval – deze heeft oud riet nodig om zijn zware nest in te bouwen – het zal dan ook waarschijnlijk een onervaren mannetje betreffen. Soms blijft zo'n zeldzaamheid dus een tijdje hangen en dat geeft anderen de gelegenheid de vogel in kwestie ook eens te bekijken. In vogelaarstermen wordt dat twitchen genoemd – het lijkt misschien een flauwe bezigheid om een vogel te gaan bekijken die door iemand anders ontdekt is, maar het is soms de enige optie om zo'n soort ooit in levende lijve te aanschouwen! Om in te kunnen spelen op zo'n waarneming is het dan wel zaak om de website met enige regelmaat te bezoeken... Maar nog belangrijker: zonder tijdige invoer van waarnemingen valt er natuurlijk sowieso voor een ander niets te zien!

De zeldzaamheden van 2016
- Januari: Kraanvogel, Smelleken, Taigaboomkruiper en Roerdomp
- Februari: Bokje, Velduil en Zeearend
- Maart: Dwergmeeuw
- April: Bonte Strandloper, Beflijster, Visarend en Zwarte Ruiter
- Mei: Zwarte Stern, Sprinkhaanzanger, Bontbekplevier, **Steltstrandloper**, Flamingo, Temmincks Strandloper, **Kleine Strandloper**, Blauwborst, Nachtzwaluw, **Grote Karekiet** en Zwarte Ooievaar
- Juni: Lepelaar
- Juli: Purperreiger en Grauwe Kiekendief
- Augustus: **Kwak**
- Oktober: Roodkeelpieper, Baardman en Waterpieper
- November: Witoogeend
- December: Pestvogel

Jaap de Jong

In memoriam Gerrit Ordelman (1942-2017)

Gerrit Ordelman, natuurbeschermer in hart en nieren is overleden op 10 januari 2017.

Ik heb Gerrit leren kennen als bestuurslid van de Vogelwerkgroep Neede. Gerrit zat al jaren in het bestuur toen ik als enige vrouw er in plaatsnam (2001). Gerrit was een zeer enthousiaste man, met een grote glimlach om zijn mond en enthousiast voorvechter voor de natuur. Hij belde me geregeld op, om zijn complimenten te uiten over het Uultje (verenigingsblad van de Vogelwerkgroep Neede) dat was verschenen (ha, die Sonja, zei hij dan) of om me op de hoogte te brengen van een van de zienswijzen die hij had ingediend bij de gemeente.

Ik herinner me de vergaderingen bij hem thuis aan de Benninkdijk (daar waar het zandpad begint) goed. De tijd had daar stil gestaan. Hoe trots hij vertelde over zijn grond waar hij natuurbeheer uitvoerde, over de Graspieper die hij gevonden had en waar bij hij het nestje net niet had vertrapt. Hij vertelde over de poel en het maaibeleid. Inmiddels is zijn natuurterrein uitgebreid tot een landgoed, landgoed Willem Elshof-Haverslag, zijn droom is uitgekomen.

Elk jaar kwamen we bij Gerrit langs om de steenuilkast te controleren, meestal was deze bezet. Ook broedde er bij Gerrit een Kerkuil op zolder. De foto bij dit artikel is afgelopen jaar nog genomen.

Gerrit is tot het eind toe strijdlustig geweest wat betreft de natuur. Hij wees het bestuur van de Vogelwerkgroep Berkelland erop in gesprek te gaan met het Waterschap. Het maaibeleid, de recreatie en met name de loslopende honden baarde Gerrit zorgen. Op 1 november 2016 heeft Theo Boonman van Waterschap Rijn en IJssel een lezing verzorgd over het Waterschap. Gerrit was hier ook bij aanwezig. Naar aanleiding van deze lezing heeft er een vervolggesprek plaatsgevonden waarin het maaibeleid nader is toegelicht.

Ik ben de archieven ingedoken om er een aantal activiteiten van Gerrit uit te lichten, het is zeker niet compleet.

In 1974 richtte Gerrit samen met Bertus ten Elshof en Anton Meenink de Vogelwerkgroep Neede op.

Vanaf 1975 was Gerrit zeer nauw betrokken bij de grondwaterwinning in het Noordijkerveld door de WOG (Waterleidingmaatschappij Oost Gelderland). Hij heeft, samen met anderen, meerdere malen beroep aangetekend tegen de activiteiten van de WOG bij de gemeenten, de Raad van State en zelfs bij hare majesteit de Koningin. Hij voerde eigen berekeningen uit waaruit bleek dat de hoeveelheid water die werd onttrokken aan het gebied schadelijk zou zijn voor flora en fauna. Dit speelde met name in de periode 1974 tot 1989. Daarnaast heeft hij zich altijd sterk gemaakt voor het aanlijnen van honden. Loslopende honden zijn hem een doorn in het oog, schadelijk voor broedvogels, maar ook voor andere dieren. Regelmatig heeft hij personen individueel aangesproken, de gemeente hier voor benaderd, contact gehad met het waterschap en andere instanties.

In 1980 is de milieuwerkgroep opgericht, een adviesorgaan voor de gemeente Neede. Gerrit heeft hierin vanaf het begin zitting gehad. Later werd dit de Needse milieuraad. Namens de Vogelwerkgroep Neede kon Gerrit de belangen van de vogels en de natuur daar verdedigen.

In 1980 is Gerrit bestuurslid (commissaris) van de VWG Neede geworden. Of hij tussendoor uit het bestuur is geweest, weet ik niet. Hij is in ieder geval van 2000 tot 2012 bestuurslid geweest.

Gerrit was op vogelgebied met name bezig met weidevogelbescherming. Hij heeft in ‘75 gezorgd voor 200 bordjes die bij percelen geplaatst konden worden t.b.v. weidevogelbescherming. Ook heeft hij een stellage ontwikkeld die over het nest kon worden gezet (nestbeschermer) zodat de weidevogel wel bij zijn nest kon, maar koeien het nest niet konden vertrappen. Deze activiteiten hebben tot tenminste 1989 geduurd.

Op zaterdag 14 januari is Gerrit begraven op de Needse begraafplaats. Het was goed om te zien dat er ook leden van de Vogelwerkgroep aanwezig waren. Wie Gerrit met zijn enthousiaste lach en zijn hart voor natuur heeft gekend, zal hem niet vergeten.

Tekst en foto`s: Sonja Grooters

NUON plaatst nieuwe zitplaats voor zwaluwen

Uit de Tubantia van donderdag 11 oktober 2007

NEEDE - Energieleverancier NUON trad gisteren in het Noordijkerveld in het voetspoor van één van zijn voorgangers, de elektriciteitsmaatschappij De Berkelstreek.

Noordijker Gerrit Ordelman nam in de jaren zeventig al het initiatief. Toen het toenmalige elektriciteitsbedrijf Berkelstreek van bovengrondse kabels op ondergrondse overging, verzocht hij het nutsbedrijf enkele houten palen met bedrading te laten staan. Omdat de Zwaluwen er altijd zo’n dankbaar gebruik van maakten. De Zwaluwen zijn Ordelman steeds trouw blijven bezoeken. Ook al hadden ze minder op met de Kerkuil die ook onder zijn dak broedt.
Toen de palen (na zo`n 30 jaar) het dreigden te begeven, zocht Ordelman contact met Berkelstreek-opvolger NUON. Op zijn verzoek voor reparatie of herplaatsing van de palen hoorde hij een tijdlang niets. Toen Vroege Vogels in maart op bezoek was bij Ordelman voor een reportage over de Steenuil, kwam dit onderwerp – buiten de opname – ook ter sprake. Vervolgens heeft de Vroege Vogels-redactie contact gezocht met NUON, waarna het energiebedrijf uiteindelijk op het erf van Gerrit Ordelman poolshoogte is gaan nemen.
Reparatie bleek niet mogelijk, maar nieuwe masten waren ook niet meer op voorraad.

Een enthousiast team van NUON-medewerkers vond tenslotte twee nieuwe palen bij een energiebedrijf in Duitsland, waar bovengrondse elektriciteitsleidingen nog ‘normaal’ zijn. Met een graafmachine en een hoogwerker werden een dubbele paal en een zo geheten A-paal geplaatst en vanaf de isolatoren aan de gevel van de boerderij met nieuwe kabels met elkaar verbonden. Met draden van aluminium en niet meer van koper, zoals vroeger. Zodat volgende zomer de Zwaluwen – die net richting Afrika zijn vertrokken – weer op de draden kunnen gaan zitten wanneer ze op zoek zijn naar voedsel of zich verzamelen voor de trek. Volgens Gerrit Ordelman zitten er soms wel meer dan 100 op een stuk draad.

In 2012 heb ik een paar keer bij Gerrit aan de Benninkdijk in een tentje zitten wachten, in de hoop draden vol Zwaluwen te zien, zoals muzieknoten op een volle partituur staan geschreven. Zoveel waren het er niet op die momenten dat ik er was. Wat dat betreft moet je echt alles mee hebben, o.a. het weer. Vooral bij dreigende buien maken Zwaluwen vaker gebruik van rustplekken, is mijn ervaring. Op de bijgevoegde foto is duidelijk te zien dat daar zowel oude als jonge Boerenzwaluwen op staan afgebeeld. De jonge missen nog de lange buitenste staartveren.

Tekst en foto`s: Jos Korenromp

Kramsvogels, gezellige wintergasten

Het ene jaar zie je er veel, het andere jaar minder, maar één enkele Kramsvogel zie je bijna nooit. In troepen komen ze elk najaar uit hun broedgebied in Noord-Europa naar de lage landen afzakken.

In de late herfst trekken grote vluchten van weiland naar weiland of pas geploegde akkers. Vaak zitten ze ook in de toppen van hoge bomen, vanwaar ze een goed overzicht hebben over de landerijen, want Kramsvogels houden van open terrein.

Wanneer het in het noorden plotseling kouder wordt, zie je weer nieuwe groepen arriveren, vaak op doorreis maar dit is afhankelijk van het weer hier. Tijdens een zachte winter wordt hen hier geen haar gekrenkt en is er dus geen reden verder te trekken.

Bij gebrek aan bessen en vruchten zijn lange perioden van sneeuw en vorst beslist dodelijk, want lijsterachtigen, waartoe zij behoren, leven bij voorkeur van dierlijk voedsel: slakken, wormen, insecten. Hippend over de grasmat kunnen ze zich zeer snel voortbewegen, meestal met zijn allen in dezelfde richting. Plotseling staan ze stil, fier rechtop en wat lijken ze dan groot, hoewel ze even groot zijn als Merels, Soms wordt de houding horizontaal, de kop scheef met één oog strak naar de grond gericht: ineens hakt de snavel snel en fel in de grond en weer is er een bodemdier minder.

Bij mist en donker weer zijn het grauwe verschijningen, maar wacht eens tot de zon even door de wolken breekt en hun okergele borst opvlamt. Deze is met donkere punten bestipt en bevlekt, de buik is wit grijs. Kop nek en stuit zijn leikleurig grijs, de staart is donkerder. De rug is bruin evenals de buitenkant van de vleugels. Overigens zie je wel kleurverschillen tussen jonge en oudere vogels. Wanneer de hele troep op de wieken gaat, tonen ze het wit van de okselveren en de onderkant van de vleugels en laten ze hun kenmerkend tsjak-tsjak-tsjak horen. De vlucht is enigszins golvend, met beurtelings slaan en kort sluiten van de vleugels.

Terschelling

Toen we jaren geleden in de herfstvakantie met de kinderen naar Terschelling gingen, zagen we bij aankomst meestal nog weilanden zonder deze trekkers. Die schoolvakantie viel toen in de week van de 18e oktober. En je kon er donder op zeggen. Zodra die datum bereikt werd zag je steeds meer groepen Kramsvogels, ook vergezeld van enkele Koperwieken en Merels, die de graslanden af zochten naar allerlei bodemdieren. Moeilijk om ze dicht genoeg te benaderen en er een mooie foto van te maken. Gelukkig kwamen ze af en toe ook in de tuin van ons appartement. Ik heb daar heel wat tijd door gebracht in een tentje met vóór mij een aantrekkelijk uitziende rode appel. En toen de kat van de eigenaar niet in de buurt was, lukte het.

Sperwer

Tijdens de nieuwjaarsbijeenkomst liet Henk Leever zich ontvallen dat ook nu weer de Sperwer regelmatig rond zijn huis werd gezien. Wel werden er dit jaar minder mezen gesignaleerd. Iets dat ook deze week (januari) in Trouw (Koos Dijksterhuis) werd vermeld. Ook werden er minder mezen gezien tijdens de Nationale Tuinvogeltelling.

Als je geen ander onderwerp hebt om te fotograferen, is het altijd de moeite waard nog eens je geluk te beproeven op zo`n interessante stootvogel. “En je hebt ook nog kans op Kramsvogels die op de appeltjes afkomen, die aan de boom zijn blijven hangen. Een kleine groep, heb ik boven uit het raam gefotografeerd, maar dat was voor mijn camera eigenlijk te ver”.

Het is bekend dat wanneer de grond bevroren is of bedekt met sneeuw, lijsterachtigen zoals Kramsvogels rozebottels en bessen opzoeken die nog aan de struiken

zitten. Ze komen daardoor dan ook dichter bij de woningen en laten zich rotte appels op voederplekken goed smaken.

Mijn eerste poging had geen resultaat, geen Sperwer, maar ook geen teken van Kramsvogels. Alleen kwamen er af en toe een paar Merels die onderling weinig verdraagzaam waren. Een aantal dagen later, het had gesneeuwd, ging de telefoon. Henk. “Er is mooi en veel licht en de Kramsvogels zijn er weer”.

Dus ik er zo snel mogelijk naar toe. Het duurde wel even voor er beweging in de appelboom te zien was. Weer Merels. Maar wat later ook een Kramsvogel. Natuurlijk onderling gedoe. Aanvallen, weg vliegen, en natuurlijk zo snel mogelijk op een ander plek weer terug. Jammer genoeg speelde dit zich allemaal af aan de achterkant van de boom, zodat er altijd takken in de weg zaten, wat ook het scherpstellen bemoeilijkte, zeker als je met een telelens werkt. Dus is het zaak niet zo snel op te geven en te hopen op betere mogelijkheden. Tenslotte is dat dan wel gelukt. Bij zo`n lange sessie zie je ook welke moeite de vogels doen om bij zo`n begeerde appel te komen. Strekken en rekken en daarbij bijna van de tak vallen. Regelmatig zag ik ze ook biddend voor een vrij hangende appel hangen, wat ze natuurlijk maar heel kort kunnen volhouden. Het zijn geen kolibries!

Broeden

Het woord “kram” schijnt verband te houden met een oud Germaans woord dat “jeneverbes” betekent, terwijl de Duitse benaming van de Kramsvogel “Wacholderdrossel” is (letterlijk Jeneverbeslijster).

De grote massa trekt in maart-april weer terug naar Noorwegen, Zweden en Finland om daar in de bossen, parken en tuinen te broeden, koloniegewijs weer, want ze houden van gezelligheid. In wisselende aantallen broeden ze ook in ons land, ook in kleine kolonies. Een aantal jaren geleden was dat ook in Eibergen het geval. Voor zover de redactie zich kan herinneren was dat in de jaren 80, toen er aan de Hupselse Esweg tot 12 nesten werden vastgesteld. Volgens een artikel in Tubantia werd in Twente in 1984 het eerste broedgeval geconstateerd in een lep in Aadorp. In 1985 bleken er vijf paartjes te hebben genesteld, nl. twee bij Denekamp, een in een volkstuintje bij Ootmarsum en een bij het Grasbroek langs het Twentekanaal.

Tekst en foto`s: Jos Korenromp

Eindejaarexcursie 2016 Oostvaardersplassen

Ook afgelopen jaar was er weer een eindejaarexcursie, dit maal naar de Oostvaardersplassen. Dus gingen op 28 december 15 leden van de Vogelwerkgroep 's morgens al vroeg richting Lelystad. De afspraak was elkaar te treffen op de Oostvaardersdijk waarvan er achteraf meerdere bleken te zijn. Toen wij op onze Oostvaardersdijk aan kwamen stapten we uit in een lekker zonnetje maar na een belletje richting Co Dooms bleken we op de verkeerde locatie te zijn, dus hop in de auto en naar de goede locatie. Daar bleek het erg mistig te zijn.

Kijkhutten

Na een korte koffiebreak hebben we de uitrusting gepakt en allemaal als jonge eenden achter Co aan gelopen richting de eerste kijkhut "de Grote Zilverreiger" op zoek naar de eerste waarnemingen. In de hut aangekomen bleek de mist een grote spelbreker te zijn maar er was hoop want die mooie grote bol was wel door de mist heen te zien.
In de mist waren Wilde Eenden en een Bergeend nog net te zien, dus werd er al gauw overgegaan op een zoektocht naar de Baardmannetjes. Gehoord werden ze wel maar gezien niet, net als de Waterral die af en toe van zich liet horen. Eenmaal terug bij de auto's werd er ingepakt en naar de volgende locatie gereden: de Knardijk. Vlak na vertrek werd er opeens hard geremd: in de voorste auto hadden ze een Eidereend waargenomen. Ondertussen was de mist niet opgetrokken maar juist dichter geworden en op de Knardijk aangekomen was het moeilijk om door de mist waarnemingen te doen. Nog wel zagen we een Kokmeeuw, een Fuut, Slobeend en Wilde Eenden en de dames waren opeens helemaal in extase want ze hadden een echte Mistletoe gespot in de bomen.
Toen de dames weer tot rust gekomen waren ging de reis door naar het Buitencentrum van Staatsbosbeheer, waar een pitstop werd gemaakt. Na deze pauze ging de reis verder, helaas was de mist nog niet opgetrokken en het zag er ook niet hoopgevend uit dat dat zou gebeuren.
De volgende stop was vogelkijkhut "De Oeverloper" die aan de Praamweg ligt. Nadat we de auto's netjes een stukje verder op een parkeerplaats achter gelaten hadden besloot Geert Heetebrij dat ondergetekende wel een verslagje kon maken van deze excursie. De ware reden lag volgens mij in het feit dat hij bang was dat anders een of ander 'macaroni incident' weer opgerakeld zou worden en ik hier niet helemaal van op de hoogte was. Ik weet wel dat de betrokkenen het net nog konden navertellen.

Roerdomp

Eenmaal bij de kijkhut aangekomen bleken we net te laat te zijn. De aanwezige fotograaf had net 30 minuten geleden een Roerdomp gezien, hij had inderdaad mooie foto's van deze waarneming. Opeens was er beweging onder de aanwezige ganzen. Ze vlogen allemaal op, wat vaak een teken is van de nadering van een roofvogel. Wij hoopten dat het de Zeearend was, echter door de mist was er niks van te zien.
Toen de rust was weergekeerd werd de weg vervolgd richting kijkhut "De Poelruiter". Onderweg maakten we een wandeling door het gebied waar diverse waarnemingen werden gedaan o.a. Rietgors, Appelvink, Vinken, Groenlingen, en een Havik en dit ondanks de mist. Ook zagen we daar een kudde Konikpaarden.
Na een wandeling door de bossen kwamen we bij een punt waar de organisatie een onverwachte waarneming voor ons geregeld had. Naast Staartmezen, een Pimpelmees en een Boomkruiper waren op een plaats waar je het niet zou verwachten twee Goudhaantjes te zien en te horen.
Bij kijkhut "de Poelruiter" werd het speuren in de mist, maar we zagen Wilde Zwanen en diverse eenden o.a. Bergeend, Kuifeend en Wilde eend en verschillende soorten ganzen.
Na dit bezoek was het tijd om richting de auto te gaan en op zoek te gaan naar de twee verloren schapen: Geert en Annie, die we vergeten waren mee te nemen bij de vorige kijkhut. Op weg terug kwamen we een groep Vinken tegen en hoopten we stiekem dat er een Keep tussen zou zitten maar helaas, wel was er een Vink zo vriendelijk om even te poseren in de mist. Na het passeren van een weiland met heel wat Brandganzen zagen we daar onze verloren schapen lopen. Na begroeting en uitwisseling van de waarnemingen gingen we terug naar de auto, waar we de inwendige mens weer even bij getankt hebben. Tijdens deze pauze was onze vriend Geert zo vriendelijk om rond te gaan met een traktatie waar iedereen vriendelijk voor bedankte.(Geert, het was niet omdat we je niet mogen maar niet iedereen is dol op uilenballen van de Kerkuil.)
Aan alles komt een eind en ook aan deze dag dus gingen we nog vlug even langs de grote Praambult waar Co een korte introductie gaf van wat je er bij goed weer allemaal zou kunnen zien. De enige waarneming daar was een Kraai en de trein van 16:00 van Almere naar Lelystad. Op dit mooie punt hebben we afscheid genomen van elkaar en hebben we de terugreis richting Achterhoek aanvaard.

Samenvatting:

Ondanks de mist was het een leuke gezellige dag met diverse waarnemingen waarvan ik er ongetwijfeld sommige ben vergeten te vermelden, maar voor het exacte lijstje kunt u kijken op www.waarneming.nl bij Co Dooms want die heeft de administratie nauwkeurig bij gehouden.

Tekst en foto`s: Robert Nijhuis

Grote Karekiet brengt vogelaars in Berkelland in verrukking

Grote Karakiet
Foto: Co Dooms

Het was een zonovergoten ochtend, de 23ste mei 2016. Heidi Duitscher, Jan Borckink en Cees van Beinum waren bezig met hun broedvogelinventarisatieronde door het natte natuurgebied van de Marke Mallum bij de Stokkersbrug, net buiten Eibergen. Plotseling hield Cees stil en zei met overtuiging: "ik hoor een Grote Karekiet. Die heb ik lang niet meer gehoord in Berkelland." Jan bevestigde onmiddellijk de waarneming en we kregen de vogel al gauw in de kijker. Even onder de rietpluim in een klein perceeltje hoog opgaand riet, zagen de we vogel die wel haast zo groot is als een zanglijster. Dezelfde ochtend de Grote Karekiet op waarneming.nl gemeld. En vervolgens kwamen veel leden van onze vogelwerkgroep een kijkje nemen. Vanaf de parkeerplaats van het voormalige kantoor van de woningbouwvereniging liet de vogel, die langdurig en luid zong, zich goed observeren. Er werden veel foto's gemaakt en ook prachtige geluidsopnames.

Zang

De zang is typisch karre karre kiet kiet kiet, met een wat rauwe lage aanzet. Eigenlijk vrij eentonig, zeker in vergelijking met de hier veel voorkomende Kleine Karekiet. Ik (Cees) ken de vogel van fietstochten naar Giethoorn met Pinksteren. In de weerribben liggen ook uitgestrekte rietvelden met veel overjarig riet. Dit biotoop is voorwaarde voor de Grote Karekiet om tot broeden te komen. In Berkelland, trouwens in heel Nederland, is zo'n leefgebied nauwelijks meer te vinden. En dus verklaart dit de achteruitgang van deze oer-Hollandse rietzanger.

Eerdere waarnemingen

Thuisgekomen toch even nagezocht wanneer ik de Grote Karekiet in Berkelland gevonden had. Er zijn twee waarnemingen bekend uit de Zwolse Leemgaten. De eerste van 10 juni 1977 en de tweede van 18 mei 1980. In die tijd stond één van de groeven nog niet onder water en bevatte een aaneensluitende riet- en wilgenvegetatie. Waarschijnlijk broedde de Grote Karekiet er in die jaren nog. Dat lijkt nu niet het geval te zijn geweest. De vogel bleef maar zingen tot 28 mei. Daarna werd het stil tot Jaap de Jong op 11 juni een Grote Karekiet ontdekte in Haarlo bij de Avink-stuw. Omdat dit maar enkele kilometers westelijk van de Stokkersbrug ligt, mogen we ervan uitgaan dat het om dezelfde vogel ging, die nog steeds geen vrouwtje had getroffen. Toen het na 11 juni definitief stil werd, kunnen we veronderstellen dat de vogel alsnog is doorgetrokken en dat er in Berkelland niet gebroed is. Het wordt nu spannend of de Grote Karekiet ook komend seizoen Berkelland zal aandoen en of het dan wel tot broeden kan komen.

Cees van Beinum

Koekoek
Foto: Jos Korenromp

2017 Het jaar van de Koekoek

Bron: Site van Sovon en Vogelbescherming

De roep van de Koekoek verstomt

Een van de meest bekende vogels van ons land laat zijn befaamde roep steeds minder vaak horen. De Koekoek neemt al tientallen jaren af in Nederland. Daarom hebben Sovon Vogelonderzoek en Vogelbescherming Nederland 2017 uitgeroepen tot Jaar van de Koekoek. We willen achterhalen waarom de Koekoek het zo slecht doet en op zoek naar de juiste maatregelen om het tij te keren. Daarnaast willen we in 2017 zoveel mogelijk Nederlanders laten kennismaken met deze bijzondere vogel.

'Koe-koek!' Het zeer herkenbare geluid van het mannetje Koekoek horen we steeds minder. Het aantal Koekoeken neemt al decennia lang in aantal af. Waarom precies weten we niet. Zit het probleem in Afrika waar ze 's winters verblijven? Is het de achteruitgang van Graspiepers en Kwikstaarten, of andere gastouders (waardvogels) in wiens nesten de Koekoek haar eieren legt? Of speelt de klimaatverandering een rol? Waardvogels beginnen eerder met broeden, Koekoeken komen wellicht te laat aan. Om de Koekoek voor de toekomst beter te kunnen beschermen gaan Sovon Vogelonderzoek Nederland en Vogelbescherming Nederland in 2017 op zoek naar de grootste kennishiaten.

Heel Nederland aan de Koekoek

Iedereen kent de roep van de Koekoek, maar weinig mensen hebben de 'vogel die zijn eigen jongen niet groot brengt' ooit in het echt gezien. Daarom gaan we het Jaar van de Koekoek gebruiken om zoveel mogelijk mensen te laten kennismaken met deze gestreepte schoonheid. Want fraai is de Koekoek ook. Via publicaties, lezingen en excursies in de Nationale Vogelweek in mei zullen we de Koekoek voorstellen aan een breed publiek. Iedereen kan mee het veld in tijdens speciale Koekoek-excursies.

Van het bestuur

Tijdens de Algemene Ledenvergadering op 7 maart 2017 heeft het bestuur voorgesteld om de jaarlijkse donatie van € 7,50 te verhogen naar minimaal € 10,—. Het voorstel is, met een kleine wijziging, door de Algemene Vergadering overgenomen, hetgeen betekent:

- donateurs gaan **m.i.v. 1 januari 2018 een minimale donatie van € 10,—** betalen
- alleen donateurs waarvan wij over een emailadres beschikken, krijgen € 2,50 korting en betalen onveranderd € 7,50 per jaar *)

*) Wilt u ook profiteren van de korting van € 2,50 geef dan voor 1 januari 2018 uw emailadres door met behulp van het mutatieformulier op onze site ***www.vogelwerkgroepberkelland.nl/informatie/mutatieformulier***

Ben Stegeman

Diverse activiteiten

De Vogelwerkgroep Berkelland organiseert regelmatig voor haar leden bijeenkomsten waar zij elkaar kunnen ontmoeten en wetenswaardigheden kunnen uitwisselen.

Bijeenkomsten

De eerste bijeenkomst was de nieuwjaarsreceptie op 4 januari in de Melktap. Gezellig oliebollen eten en elkaar nieuwjaar wensen. Henk Lammers verzorgde een hartstikke leuke filmavond. Hij had allemaal korte filmpjes van diverse vogelsoorten en hij had er zelfs een leuke quiz aan verbonden. De aanwezigen moesten zoveel mogelijk vogelgeluiden raden die hij in de filmpjes had verwerkt. Albert Beintema was de winnaar, hij raadde maar liefst alle 10 de soorten!

Ook de ledenvergadering werd goed bezocht. Nadat allerlei verenigingszaken waren doorgenomen gaf Joost van Bruggen van SOVON een mooie presentatie over BMP telllingen. Deze tellingen zijn zeer waardevol omdat op deze manier gericht een beeld gekregen wordt welke soorten het goed doen en welke minder. Leerzame stof en Joost ontving van Sonja Grooters een fles wijn voor zijn bijdrage aan deze avond.

De ledenavonden worden ook steeds beter bezocht. De bijeenkomsten worden op verschillende locaties georganiseerd. Tijdens de eerste in Ruurlo kwamen de volgende onderwerpen aan bod: Bijzondere waarnemingen, Bos- en Steenuilentelling, watervogeltellingen en welke BMP tellingen er dit jaar worden gedaan. Ook ging het over Reiger kolonies en vogelzang van vroege broedvogels. De tweede avond was in Neede. Naast de gebruikelijke onderwerpen als eerder genoemd gaf Willy Smeenk een foto presentatie over de vogelsoorten die hij in Costa Rica allemaal gezien heeft. Ook een zeer informatieve en gezellige bijeenkomst. Informatie over de volgende ledenavonden vind je op de volgende pagina. Actuele informatie over diverse activiteiten kun je ook vinden op onze site en *https://www.facebook.com/VogelwerkgroepBerkelland/*

Voor de jeugd

De Vogelwerkgroep Berkelland organiseerde speciaal voor de jeugd vanaf ca. 11 jaar op zaterdag 8 april een excursie naar het Haaksbergerveen. Er zijn dan al diverse zangvogels weer terug zoals Tjiftjaf, Fitis en Blauwborst. Ook zijn er misschien nog baltsende roofvogels boven het veen. Een uitgebreid verslag kun je in het volgende Zwaalfje tegemoet zien!
Daarnaast kunnen jeugdleden ook deelnemen aan de 24(17) uurstelling die gehouden wordt op zaterdag 20 mei. Dit is een excursie op de fiets en het is mogelijk een deel van de dag deel te nemen.

Er zijn nog meer plannen voor speciale jeugdactiviteiten. Bij het ter perse gaan van dit nummer is de invulling nog niet geheel bekend maar naast het informatieve deel worden er misschien ook nog pannenkoeken of pizza's gebakken. Hoe dan ook houdt de site en facebook pagina van de Vogelwerkgroep goed in de gaten!

PR activiteiten

Het afgelopen jaar heeft de Vogelwerkgroep niet te klagen over belangstelling. Diverse keren heeft onze vereniging in de krant gestaan. We haalden zelfs de Telegraaf! Zie: *http://www.vogelwerkgroepberkelland.nl/nieuws.html*
Ook proberen we met belangstellenden persoonlijk in contact te komen. Op 6 en 7 mei staan we met een stand op de Lentefair bij de Mallemse Molen. Iedereen is daar van harte welkom! Voor meer informatie over het lente wekeend: *http://www.lenteweekend-eibergen.nl/home/1*

Tekst en foto`s: ***Marjon Hoen***